

Indsendt af en forhen- værende Decorah dame.

„Guds ord det er vor arvegods,
Og vi det vil beholde,
Hjertens lyst og lyst til trods
Og verdens-aandens trolkel
Og her i nybygt hjem
Det klart og lyser frem
Paa veien til Guds Råd,
Og nye slygters røb
Vi kan det overgive.

Dag denne verdens aond engang
Det nær og havde røbet;
Bort rydningsvort i dal, paa veng
Og hvide med Røvel.
Da kommer du, Guds mand!
Med bud fra lammet
Og ferte Herrens teig
Med vort kraftelig.
Og vi dit banner fulgte.

Du nu i fers og tyde var
Mandt og her har vandret,
Du delt har med os vore laar,
Mangt sind du har forandret;
Til levend vort røst
Og naadens milde trost
Og lydens mørke røb
Og freden i Guds Råd
Du led os dybt fornamme.

Og Herrens alre vil du bygt
Mandt om i hus og hytte,
Og stikemure, som os trygt
Med lærdoms vort vil stytte.
Nu lyder kon og sang
Og Guds ords rene klang,
Til Herrens vort vi gaar,
Og vort besiddet stor,
Dort nye vort skænds Se.

Hav tal, du grønne Guds mand!
For alt dit manddoms vort
I hus og hjem, ved gravens rand,
I kristestel, i stede!
Hav tal fra ungdoms stot
Og os med grønnet led,
Fra dem, som under jord

Ku hører paa det ord,
Du gav dem med paa veien!

Hav tal og du, som hør ham Rød
Og dette dagens byrde,
Som lettet, stillet fod for fod
Vort gode sjelehyrde,
Du presens fremme vis,
Som i et stille sid
Og til eksempel gav
Et kristent billed af
En hustru og en moder!

Men først og sidst hav tal, o Gud!
Som af din store naade
Deed din arbejder blandt os ud,
At frelse os fra naade,
Ham holdt vi din haand,
Dort tyldte med din Raad,
Og i vor skænds røb
Os gav din munnas led,
Dig æren al tilhører!

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Retfærdighed af tro.

(O. Jønsen)

Hos profeten Habakuk (2, 8.) heder det: — „Men en retfærdig ved sin Tro skal leve.“ Her udtaler Gud i den gamle Pakt, hvad han ogsaa vilser hen til ved alle Ofre, at det er ikke vor Gjerning, som retfærdiggjør, men det er Guds egen Gjerning. Thi det er Gud, som „gør“ Frelsens Vel isand, og det er Gud som „gjør“, at vi kommer ind paa den og blir paa den. Men Frelsens Vel er en Troens Vel, og Troen er en Guds Gave, og det er ved Troen vi blir retfærdige for Gud. Men han, som forjente os denne Retfærdighed, blev „gjort“ til Synd for os, for at vi skulde bli retfærdige for Gud. Gud „gjorde“ ham til Synd, ved at lægge af vort Synd paa ham — og som vort Offerlam blev han vor

Retfærdighed — og ved Troen paa ham er vi retfærdige for Gud

Til den Retfærdighed, den af Troen, henviste Gud de gamle ved Ofre, Ofre og Profetier, og vi, i den nye Pakt, gjør det, som vi gider agt derpaa, som paa et Øds, der minner i et mørkt Sted. Formedelt Troen gif de gamle ind til Høllen og arbeide Forjættelsen. — I Ofre, Profetier og Ofre hørte ogsaa de Evangeliet, dette samme Evangelium, som lyder for os, om Frelse af Naade, om Retfærdighed af Tro. Men er Troens Retfærdighed alene en Guds Gjerning, saa er dermed al Vort for vor Retfærdighed for Gud alene hans. Og denne Vort gif vi ham som et Takoffer ved vort Øds Retfærdighed som en Frugt af den Tro han gav os — og den er ogsaa et Bevis paa vor Tro, en Beviselse af hans Dyder, som talte os fra Mørket til sit underfulde Øds, at vi skulde være hans egne og tjene ham i Retfærdighed og i Menighed. Men til Troens Retfærdighed kommer et aldrig ved Ofre, men alene ved Kristus, og han alene er ogsaa Troens Begynder og Fuldbænder, som han ogsaa er Troens Grund. Den Haand, hvormed vi griber og holder fast ved Kristus og hans Retfærdighed, er Troen, og denne Haand, som ogsaa det den griber, gif Gud os i sit Ord og sine Sakramenter. — Men „en retfærdig ved sin Tro skal leve“ — er da et lofseligt Guds i den store Guldbog Striksen, ja Retfærdigheden af Troen alene er den Vort, som sætter al anden Vort i sit rette Øds, den er som Solen i Solstystemet, den er derfor ogsaa vor iusteste Kirkes, Guds Kirkes, Skibet og Røst.

Anton Narvestad.

Et af de færgeligste og mest uventede dødsfald blandt Standinaverne paa Vestkysten, fandt sted i St. Josefs hospital i Bellingham den 1de feb.

1905, da den haabefulde unge mand Anton Narvestad blev et bytte for dødens herjinger. Han havde netop begyndt sin gjerning som advokat og syntes at have en glimrende fremtid for sig, da det uventede bud kom. Han blev bortrykket i sin fulde manddomskraft og efterlader sig en stor skare af sørgende slægt og venner, der nærede de bedste forhåbninger om hans fremtid.

Slaget er saa meget hårdere, da han var en sjelden ærlig, opvigtig og arbejdsom ung mand, der allerede havde vundet sig en fremtidig stilling i sin valgte profession, og en stille plads i sine mange venners hjerter. Han var en af disse sterke norske karakterer, der vandt alles agtelse og høf. led, og derfor havde han en stor skare af venner baade i sin hjemstavn og her i Seattle. I Bellingham og Sumas, Wash., hvor han virkede som advokat, var han almindelig agtet for sin dygtighed og venlige omgang.

Da budstabet om hans død kom til sidstnævnte by, vakte det almindelig sorg; ja voksne mænd grædt. Saaledes blev han betragtet af sine jævnaldrende. Men hans døds er ingen personsanseelse, og han maatte ogsaa selge med, naar budet kom til ham. Han efterlader en tom plads i manges hjerter, der vanskelig vil fylde.

Anton Narvestad blev født, ikke langt fra Granite Falls, Minn., den 14de oktober 1880. Han blev døbt og konfirmeret af past. J. G. Bergh, og fretoenterede de offentlige skoler i sin hjembygd. I 1899 graduerede han fra et „Business College“ i Winneapolls. I 1901 kom han til Seattle, hvor han boede hos sin broder, O. C. Narvestad, og fretoenterede Washington Statsuniversitetets Lægeskole, hvorefter han graduerede baaren 1903. Mens han var i Seattle, tog han tvrig del i kirkes arbejde. Her i ungdomsforsamlingen, hvor han en tid lang var formand.

Han flyttede herfra til Bellingham, hvor han indgik i forbindelse med Bertinger, countyadvokat i Whatcom Co., og blev saaledes medlem af firmaet „Vertiger & Narvestad“. Hans omsorgsfuldhed falbt nærmest i Sumas. Nogle dage før sin død blev han indlagt paa hospitalet i Bellingham for at underkaste sig en operation, som ikke var af en saa alvorlig art, at doktorerne ventede eller frygtede en saa alvorlig følge.

Liget blev bragt til hjemmet af D. C. Narvestad og hustru, og han blev begravet i sin hjembygd ved Granite Falls. Han efterlader en sørgende far og mor, tre søstre og tre brødre, blandt hvilke er D. C. Narvestad, der er vel kendt i Seattle, og suppleant for Synodens kirkeaad fra pacific distrikt.

Anton Narvestad vil ofte mindes af sine mange venner. Sidst vort norske folk kunde opvise mange stige angslinger, som den afdøde. Betsignet være hans minde.

D. U. S.

Evas første bal.

En sand hændelse.

Indræbt.
(Fortællelse.)

Ingen Hedsommelighed syntes dog at tynde Eva u. S., da hun paa engang smilende og bærende ved sin faders arm traadte ind i den pragtfulde oplyste balsal og saa sig omgivet af al den pragt og luksus, som det udvirkede sig for hendes overraskede blik. Allerede brusede dansemusikens toner imod hende med elektriserende magt.

„Papa. Det er skönt, herligt!“ hviskede hun.

Faderen smilte glad og venlig over hendes henrykkelse og sagde hjemtende til sin søster, grevinde R., da han overleverede Eva til hendes bestyrelse:

„Min naadige søster, pas godt paa denne lille søsje; hun er i fuldkommen henrykkelse over denne verdens herlighed!“

Eva drog sig snart ind i dansens berusende hvirvel. Præsentationer og engagements fulgte efter herandre, og uden selv at vide det var den unge pige snart ballets dronning.

Generalen var vel smigret og fornøjet over balletens triumfer; men han var en ældre mand, og selv benke glæ-

de kunde ikke længe jængle ham til balsalen. Efter et par timers forløb opfygte han derfor Eva og sagde:

„Gode nat, mit barn! Har du nogen hilsen hjem til mama? Jeg efterlader dig nu under faders bestyrelse.“

„Ja! Hils mama og sig, at jeg mener mig henrivende. Alle mennesker er saa elskværdige og gode imod mig,“ svarede Eva med blussende kinder og straalende øine.

Den glimrende fest nærmede sig sin slutning. En lang række af vogne ventede allerede for at afhente gæsterne, dog vedblev dansen med uforsmindret liv.

„Min lille ven! Nu maa du sige farvel til denne glæde,“ sagde grevinde R. og gav Eva et let slag med visten.

„Allerede!“ raabte hun.

„Umuligt, min naadige grevinde!“ udbrød den unge løjtnant, som stod færdig til at bortføre Eva til en stormende galop, „var ikke ubarmhjertig!“

„Mit hjerte kunde muligens bevæges til at døle endnu en stund, men mine beste ikke,“ svarede grevinden smilende; „de taber let taalmodigheden, og jeg vover ikke at prøve deres roligere længere, end det allerede er færd.“

„Blot ti minutter!“

„Rei! men jeg skal gjøre mig skyldig i den svagheit at være artig for denne gang. Du skal saa lov til at blive. Jeg tænder bort, men skal sende min vogn og tjener tilbage for at hente dig. Om en halv time kan de atter være her.“

„Tak, tak! elskede fader!“ Eva var allerede langt borte i dansen, endnu før grevinden kunde give hende nogle afskedsformaning om hjemturen.

„Det elskværdige barn! Denne aften vil sikkert saa som et glanspunkt i hendes erindring. Lad hende nyde den saa længe som muligt!“ tænkte grevinden, og med dette velvillige ønske forlod den moderlige ventinde sin protege, roligt i bevissheden om at have opfyldt sin pligt, idet hun gav sin tjener befaling til at passe paa, at Eva ved hjemturen blev beskyttet mod den kolde næsteluft.

Inden vi gaar videre i vor fortælling, vil vi give nogle oplysninger med hensyn til vor heltindes stilling i livet.

— Hendes fader, generalen, havde allerede for flere aar siden trukket sig tilbage fra statens tjeneste og levede med sin familie paa en landeindom i en af Sydlands skønneste egne. Men i stilhed havde baade generalen og hans hustru dog altid hovedstadens be-

værgede liv. Da den tid nærmede sig, at Eva efter deres ønskelser burde føres ud i verden, blev det dem en kjær pligt for hende at flyde af oplysning og lidet og rejste til Dresden, thi som hun selv sagde, var det kun gennem hendes skolekammeraters bestræbelser, at hun kjendte til hovedstadens forlystelser. Hendes egen erfaring indskrænkede sig til skolen og hjemmets lykkelige, agtværdige, om end overfladiske liv. Det havde ogsaa en og anden historie om sund og elendighed naaet hendes øre, og røster havde sig formanende til at høre; men de var upaaagtede og uforsaaede gledne forbi hendes hjerter.

Vi vil nu atter oplyse hende, hvor hun, en blandt de fleste gæster, er især med at forlade ballet. Vognen efter vogn rullede bort, og endnu stod Eva der, sorgløst ventende paa grevindens vogn og tjener. Hun blev utaalmodig og urolig, det var en ubehagelig og tom følelse at staa næsten alene tilbage og gennem de aadne entreeporter at se ind i den forladte balsal; men hun blev afbrudt i disse betragtninger. Vognen var endelig kommen, og idet hun nikkede sit sidste farvel, raabte hun med et glad smil:

„Tak for denne uforglemmelige aften.“

„Vi blev opholdte af en liden forstyrrelse med hestene,“ forklarede tjeneren, da han aabnede vognporten, „de var blevne urolige, imens de ventede paa grevinden.“

„Ja ja!“ svarede Eva, idet hun indtog en hvilende stilling i den magede vogn. Med hvilken ro og hengav hun sig nu ikke til denne aftenens erindringer. I det mindste var det især billedet af en ung mand, som levende bestyrelse hendes interesse. Han havde ikke admerket hende, ikke opvartet med lootaler over hendes skønhed; men dog havde liden i hans øine naaet hendes hjerter.

De urolige heste lede imidlertid raslt afsted; men pludselig vandede Eva af sine dramatiske ved et voldsomt støb og ved lyden af vilde skrig og hujende høl. Vognen var saadant slaaet ved et voldsomt sammenstød med et andet fjortet. Hestene stullede med forvirret støj for at komme løs, men styrtede. Forstyrrelsen var stor, polstret, pøbel, svarede og opstillede mennesker overbevæde herandre. Evas eneste tanke var ønsket om at fly. Det lykkedes hende at stige vognporten op og slippe ud. Hun vilde løbe ind i det nærmeste hus for at søge hjælp og

bestyrelse; men paa denne tid af natten var alle porte lukkede — dog ikke alle; der lige i nærheden af hende udstrømmede et stort lys fra de hvide vinduer, porten stod aaben og dansemusik lod murter og koldende. De beskendte toner, de samme som hun nylig havde hørt, oplivede hendes mod, hun ilede derhen — hun løb ind.

(Fortællelse.)

Student-Supplies

OF
ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. Tacoma, Wash.

J. M. Arntson,

North Sagfjord.

Notary Public.

Udsædiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA

WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Harmer Hus ved det nye Hovedgæde for Emigrant

for Børge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere

og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær,
kræfter i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne til med
Maad og Daad.

West. 1ste Fraamer fra Vesten, Hjørner ved Balt
Line Street car lige til Bryn.

Scandinaviske

Boghandel.

Et stort Udsalg af Skolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Aviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post expederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1308 Pacific Ave.

Vort arbejdsfelt.

Oskarstraf.

(Deloit fort efter Vac. Liv. ned -11-.)

Oskarstraf tilhørte en af Grønlands nordligste stammer, som boer aldeles udenfor Danmarks indflydelse. Han var hedning, og blev af polarrejende taget med til Kjøbenhavn.

Enkelt af hans oplevelse der kan være af interesse og læse sig over disse skalkars primitive polarfolks tænkeset.

En vis Mathusjen var den, han trofast holdt sig til som sin bedste ven.

En dag paa reisen gik de han om at bli en kristen. Da det blev ham fortalt, at der tillængtes forberedelse, blandt andet ogsaa at skride og læse: „Gjemme sine tanker i skoger," og „Ia skogerne tale," som han udtrykte sig, var han straks villig dertil, selv om det skulde to et helt aar. Han spurgte saa, om han dermed vilde bli en kristen. Nei, da man da læse budene. Han bad om at saa høre disse, tænkte længe i tavsighed over dem, og spurgte saa: „Mener de kristne at holde disse bud?" Da han saa fik høre, at det nok var saa forskjelligt med det, forundrede han sig over, at de da brød sig om at lære dem — og siden vilde han ingen lyst mere til at høre om Beseelsen.

Da de kom til Kjøbenhavn, og han blev spurgt, hvordan han syntes om det han saa, sa han: „Spørg mig ikke endnu, jeg tænker." Om en stund sa han, at han nok ikke vilde blive at fortælle om de ting, han her saa, naar han kom tilbage til Grønland, da han i saa tilfælde vilde bli holdt for en forskækkelig løgnhals. Istedt vilde dette bli tilfældet, skulde han fortælle om vognene, som benægtede sig uden at træffes af hunde.

Kollestrømmen ude paa gaden forundrede ham i højeste grad. Han kunde ikke begribe, hvorfor de saaledes gik i procession hele dagen uden vaaben; men kom saa til det resultat, at de maatte ha befaling til at gøre det.

Militæret indgik ham dyb respekt; de maatte kunne brøbe en mængde mennesker hver dag. Da han fik høre, at formodentlig ingen af dem endnu havde brødt noget menneske, fandt han, at det hele var marøbrigt.

Da han kom ind paa en restaurant, blev han i højeste grad forbauset,

og de opvarterten bragte ind glass, hvilede Oskarstraf, at han maatte være en troldmand, siden han kunde slaffe is, sjønt det var varmt ude. Da de saa havde forsynet sig, bad han Mathusjen talte opvarterten og love, at hvis han kom til Grønland, skulde han ia ham saa det bedste spejl og den bedste kvalitetskøb han kunde slaffe.

Om en stund blev han syg af lungetbetændelse, og da han troede han skulde dø, bad han om en bøsse, saa han kunde skyde sig, da han som en hæderlig mand, ifølge sin stammes opfatning, ikke kunde dø i sengen. Da det blev nægtet ham, vilde han saa en revolver, bare till at lege sig med, sa han. Da heller ikke den blev opfyldt, ønskede han sig en stor kjæft, saa han kunde pudse sine negler. Ikke det heller. Saa sendte han for fjerde gang bud efter venen og bad om en stor skarv sausk, da hans lange haar ikke var til nogen nytte, naar han saa sig, og desuden betvivlede hovedpine. Men da ogsaa denne blev nægtet ham, ønskede han ikke mere at se nogen af dem for sine sine, dem som han havde anset for gode venner, men nu havde søget ham, naar han bad om den største tjeneste en mand kan be om.

Selfe ikke da ekspeditionens medlemmer for sin afrejse tom for at si ham forvel, vilde han se nogen af dem. Senere blev han dog frist igen og sendte da Mathusjen sin hilsen. Dette ryste denne dybt, da han tog det som et tegn paa tilgivelse.

Grønlanderne er det folk, hans Eggede ofrede hele sin kraft paa at misfionere blandt, og siden dens tid har misfionen ogsaa været brødt blandt de forskjellige stammer, men der er allsaa endnu etnisk folk i Grønland, som bor i hedenlæbers mark. Og det værste er, at siden de saaledes kristne ikke leder efter den hellige skrift, drar disse hedninger den logiske slutning, at den er ikke værd noget.

„Værdige Tidningen" fortæller om Kolumbiakonferencens aarssmøde i Seattle, 15—20 febr.

Mødet aabnedes med prædiken over 2 Kor. 11, 13 og den fuldstændige Lutheriske helmesse.

Pastor H. E. Parson blev valgt som formand; til viceformand valgtes past. R. J. W. Nelson; til sekretær past. H. G. E. Rydquist.

Konferencen bestaar nu af ca. 2000 kommunikanter, 11 ordinerede præster,

og indsamlede ifjor \$2,178.08 til samfundets gjoremaal.

Denne konferens har menigheder blot i Wash., Oreg., Idaho og Brit. Columbia. Forviddagens under mødet benyttes til behandling af samfundets gjoremaal, eftermiddagene til lærerforhandling over emnet: Det aandelige bønningssarbejde paa Guds tempel. Aftenerne anvendes til gudstjenester eller festlige sammenkomster.

Lørdag aften, den 20de, fejrede de samfundets 20-aarsfest.

Mødet skal ha været ganske godt besøgt.

Lecture by L. L. Benbow. 1)

(P. L. A., Feb. 22, '05.)

Young Ladies and Gentlemen.

I consider it waste of time to give a sketch of the life of Washington; every boy knows it. But there are two things I wish to call your attention to in studying the lives of great men.

The first is: Notice what kind of mothers they had. I believe eight of every ten were great because they had great mothers. That was true of Washington, that was true of Benton and of scores of others.

Too many mothers to-day have no time to look after their children. As a contrast to Washington take Calhoun; he, too, was brought up by his mother.

The second: Notice how these men prepared themselves for their position in life.

When Washington was yet a mere boy, he was sent out as a surveyor over the unknown tracts of the Blue Ridge. Why he? Were there not scores of others? older men? Practically all the prominent men in Virginia knew him as he appeared in school, in the city, at home, and they knew he could do it successfully. And he did.

You are watched, as he was watched. To-morrow something is going to be done. Have you

1) It would have been desirable to have the whole lecture printed, but space and time will not allow it. An attempt shall merely be made to sketch in outline the lecture from notes taken during the delivery.

lived in such a manner, that he who wants the thing done, will ask you to do it? Remember, your old classmate saw you, noticed your failings; in active life, will he trust you?

Somewhat later a message had to be sent to the French; Washington was chosen to deliver it. Then came the war between England and France. He was made second in command of that fateful expedition of Braddock. He gave Braddock some good advice, which was not heeded. And after the defeat, he saved the remnants of that array!

Let me mention some more recent instances.

When Lincoln was elected president, he needed an active, trustworthy young man as his private secretary. — There is a deep lesson in two of the questions, heads of large corporations put to every applicant: 1) Do you use tobacco? 2) Do you drink? If he does either, he is not wanted. They do not want men, who have already begun forming habits that undermine and sap their strength. A small slip of a boy with a cigarette is one of the saddest sights. It is like knocking two-three spokes out of the wheel, before you put a heavy load on the wagon.

As I said, Lincoln wanted a secretary. He considered all the young men among his acquaintances. This one was not quite honest, a second was not neat enough, a third somewhat lazy, etc. At last he thought of one in Ill. — John. The parents would not let John go, they were afraid of the temptations of the great city. But on Lincoln's assurance, they finally gave their consent.

This John served until Lincoln was assassinated. But the government needed him also after Lincoln was gone. He was needed at home, and he was needed on important missions to foreign countries.

Ah, my young friends! young men are needed in a thousand positions, and they cannot be found.

When McKinley was elected (Continued on next page.)

(Continued from page 2.)

president, he needed John; and when he was assassinated, and Roosevelt stepped into his place, John was still indispensable. When the Russo-Japanese war is to be settled, probably no single man will have more to say in the settlement, than John — John Hay.

When Lincoln and Douglas had their great debate on slavery or freedom, they needed one to take down the discussion in shorthand. One, Robert, was found, who could do it.

Suppose Robert had whiled away his time, as too many young men do — someone else would have had his place. But he was prepared when the opportunity came. He remained in the service of the government; he also was sent to fill posts of honor and responsibility in foreign lands, and when a congressman from his district was needed, Robert was the man. Since then (1882) he has been returned every two years, and had not Fairbanks been elected vice-president, Robert would have been the man — Robert Hitt.

You can do just about what you want to do, be what you want to be.

There is a man, now about fifty-sixty years old; he was one of the poorest, one of the most unfortunate of boys. He did not know his own birthday, he had no name. He saw that other boys had a surname, so he wanted one — he named himself. When he became older, he noticed how other children attended school; he also wanted to attend school, and thus gain the same advantages these had. Half the distance to school he walked, and the last night he spent under a sidewalk.

But when he applied at the school, he was told they could do nothing for him. In two hours he was back again, but had to leave with the same answer. In about one hour he again returned. The same answer was again given, but finally he was put to sweep out a room. He had learnt to do this, and did it so well, that he was at once given a place.

At last he finished the course, tho often he went hungry and cold. The kings and queens of Europe are now glad to have him come; president Roosevelt has extended to him an invitation to dine at the White House. 1) And at Portland this summer he will speak one and a half hour for \$300. He could talk as many evenings as he wants to at that rate, but he is too busy a man.

Do you want to know his name? — It is Booker T. Washington.

It is not always the one at the head of the class that makes a success of life. If the man at the foot has to work to keep ever that place in his class, he gets something out of his schooling — the one with a brilliant memory usually does not get much, it costs him too little. Those who persist, know how to work when they come out into active life — and there we have to work.

Such a man was George Washington, and that is the reason he was selected, and not another.

At Valley Forge, when the march of the soldiers was marked by footprints of blood, he held them together, he revived their drooping spirits. Often he was known to go out all by himself. Once he was "caught" by an old Quaker — praying — Prayer was an important element of his success. If you are not a Christian, you will never achieve the highest success.

Most of us are cowards. There is as much of success, positions of as great honor, as great problems to solve now as in former times, but we do not dare to attack them.

I like to think of Cromwell — you know how he took his "Iron-sides" out, how he drilled them, and how he had them read the Bible. He forced success to come his way.

And Wendell Phillips! After he had graduated with honors, and had taken up his calling as a lawyer, he one day heard a cry of distress out in the street. As

1) This is the man whom they refused lodging in the hotels of Wichita, Kans., last month, according to newspaper reports. —U—

he hurried out, he saw a man with a rope around him, dragged through the streets — the streets of Boston — by a howling mob, because he was an abolitionist. Said he, "Garrison is fighting for freedom, I want to help him," and from that time he also fought slavery.

The great thing is to strive for high ideals, to make the world better because we have lived in it. If this is not our aim, we have lived in vain.

The lecturer then proceeded to describe the struggle of John Brown for the freedom of the slavery; how he placed himself in the position of a brother to these, how he fought, was captured, executed, and how his execution helped the cause more than he could have done otherwise, had he lived a hundred years.

Then briefly he told of the jealousies of the different states, how a convention was called, how Washington presided, and how his influence helped to harmonize the warring factions, until, helped by the fact that he favored it, the present constitution of the United States was adopted.

Next to the minister, the teacher has the greatest work on earth to perform, and I hope some of you, young friends, will become teachers and missionaries. The painter has great ideals, visions of beauty, he fixes them on the canvas — we have a Michael Angelo. The sculptor fashions the block, until it shows the dream of the artist's soul; the writer engraves his thoughts on the pages of literature: but the teacher chisels the character of man, he engraves the ideals on the living hearts of boys and girls. Which, think you, is the greater?

Lewis Wallace.

Den 15de februar døde denne berømte amerikanske digter og forfatter i sit hjem i Crawfordville, Ind., i en alder af 78 aar.

Dans lito var et af dem, som kan ansprende til daad, det var et lito fuldt af omstiftninger, et lito rigt paa erfaringer.

ger. Han uddannede sig casullig som jagtforer, men de freigen med Wriglto bled ud, lod han sig hverse som fridillig. I borgerkrigen deltog han først som colonel for et regimente fridillige, men forfremmedes snart. Han steg fra rang til rang — brigadier-general, major-general.

Da han steden atter kom, optog han sit afbrudte studie som jurist, og det blev han ved med hver gang han var fri for offentlige pligter. I 1878 blev han guvernør af New Mexico og 1881 minister til Tyrkiet, en stilling han indtog i en række af aar.

Men sjunt han vandt sig et navn som jurist, som soldat, kommandant og diplomat, var det dog i en anden retning, at han skulde bli videst kendt, nemlig som forfatter. Han har skrevet flere bøger, af hvilke kan nævnes: *Arbejde i barndom*, *Gen. S. Garrisons levetid*, *Prinsen af Indien* og *Gen-Our*.

Det er især det sidstnævnte værk, som har baaret hans navn rundt den hele Kode. Blandt til denne fortælling fik han efter en samtale med Tanager, hvis teorier han med dette værk vilde modbevise.

Et dette værk forfattet ham et udprende arbejde og studium. For vi berof, at det tog ham 7 aar at fuldføre det, og isend brugte han tanker i sineleis. plølet gennem geografier, reisebeskrivelser, stibbringer fra folkelivet, historier og naturhistorier af alle slags, for at faa et godt indblik i disse stige landes befolkning og deres indbyggernes karakter og levedis. Da han stes denne bog havde han nemlig endnu ikke jels besigt disse lande.

Men som hans lito var daadigt, var hans endeligt stille. Kort før han udsandbet sa han: "Jeg er beredt at møde min fader."

Saadanne mænd er det vi trænger; mænd, som med stid og trostod udfører sin gjerning, enten det er i privatsfære mere snævre kredse, eller i det offentlige livs videre forer. —U—

R E Anderson & Co

Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents

117 ELEVENTH ST
TACOMA • WASH

'PACIFIC HEROLD'

et fritteligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbyterianerne for Pacific distrikt af den norske synode ved H. V. Kavler som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Dr. S. af St. beretter, at dens ansvarshavende redaktør da var syg og saaledes ikke skand til at redigere dette nr. Vi ønsker den gamle trofaste arbejder en hurtig og god bedring.

Det forlyder, at pastor Operatis eventuelle efterfølger i Tacoma skal bli en Svensk. Flere for synoden saa klangfulde navne som til denne lyst saasom: Larjen, Stab, Svensk, og vi hoper dem alle velkomne. Arbeidsmarkedet ogsaa her er stor og arbejderne er saa. Ved os daglig lige dette til hende herre.

Sandheden man troes for dens egen skyld.

College Skole i Decorah, Iowa, har ved den ydre dragt og Ristelse forandret sig til sin fordel.

Vi erfarer ifølge Lutheranstens liste nr., at en af den norske Synodes to arbejdere, pastor G. B. Jensen, Spring Grove, Minn., er sluttet hjem — som vi haaber — til sin herres glæde og helte.

Pastor Edild Peter Jensen var født i Jylland, Danmark, 30te december 1843. Jensen var en feigsmænd. Som løjtnant deltog han i den dansk-tyske krig 1864, siden drog han herover og herved sig i borgerkrigen ind i nordstaternes arme; efter krigens slutning blev han kendt med vore kirkelige forhold, ruffede sig til og blev sat til at føre aandelig krig med aandelig vanden, og viste sig at være en slagterdig og se fridsmand i sin herres tjeneste. Vi mindes blandt andet hans mindeværdige referat paa synodemødet i Kolland, Iowa, over de ord, i Job 5 4: „Iki alt det som er født af Gud, overvinder Sæden, og vor tro er den feter, som har

overvundet verden.“ Det er nu over ti aar siden, men det er vist dem, der med os aldrig glemmer dette referat. Siden 1871 har Jensen været i præstetjenesten først i Indianapolis, Ind., siden i Whitewater og andre menigheder i Wis og endelig i Blackhammer, Wicford og Newborg i Minn. Gud være de hjære efterladtes fader og beskytter, og han give de hvedelse menigheder atter snart en tjener efter sit eget hjerte!

„Kommer eders veileder ihu, som har forkyndt eder Guds ord, og naar I betragter udgangen af deres vandring, da efterfølger deres tro!

Of the Ridgeway Review skriver vi følgende:

The new flag will have forty-seven stars in its field, with the possibility that there may yet be fifty in all. When Arizona finally gets in she will be represented by the forty-eight star, and eventually Hawaii, Alaska and Porto Rico may be claiming their right to a star each.

Ifølge „D. B.“ havde studenterne ved Luther College i Decorah, Ia., nylig foranstaltet en smukt fest for menighedens koloniforening, hvortil ogsaa mændene var indbudne. Det var en mindetst om denne koloniforening 40 aarlig virksomhed, ogsaa særlig til hylde og gavn for eleverne ved denne skole. Det var udført af Collegegutterne paa denne maade at erindre en del af skolens fornemme veiledere.

Doem vilde ved en sliq anledning ikke mindes f. eks. denne skoles forhenværende „Doktor“ — afdøde fru Brandt.

Dagbladet beretter om en ung pige, Marie Pederson, som for 6 maaneder siden kom fra Norge til Tacoma, hvor hun siden har opholdt sig, at den 21de dennes, mens hun griede sit haar, for hun skulde gaa ud, begyndte hendes ene arm pludselig at bli lam. Hun kunde føle, hvorledes lamheden spredte sig til den øvrige del af hendes legeme. Inden en time var hun alt bevidstløs, og inden 3 timer død. Lægerne stod aldeles hjælpeløse. Sprængningen af et blodkar skal ha været årsagen.

Det er en alskottig varsel om at være forbedret. Vi ved ikke dag og time, naar vi kan kaldes herfra.

Fangers uddannelse.

Socrates fremsatte teorien, at forbrydelse er uvidenhed, og siden hans dage indtil idag har ingen kunnet modbevise det; og saa det modsatte af denne paastand — at uvidenhed er forbrydelse — bevistes skandhed i ethvert fængsel, og er det egentlige grundprincip for vor Retsvaag.

Naar dette er tilfældet, spørges det merkelligt, at lugen kraftig anstrengelse har været gjort for at uddanne netop de mennesker, som allermeest behøver det — de mænd og kvinder, som udfører teorien netop ved sit fængsel. Det er et godt tegn at Collins, bestyreren for Statsfængslerne i New York, har fremholdt sagen i sin aarlige rapport, og at dr. Robert S. Draper, kommissjoren for statens skoler, har tilkendegivet sin beredvillighed til samvirke.

I staten New Yorks fængsler er der til alle tider mindst tre hundrede fangfanger, som høiester kan læse eller skrive. Et forsøg er gjort paa at gi dem ialfald begyndergrundene til en almindelig skoleuddannelse, men det er endnu blot steel i det første, uden faste regler, og ved hjælp af straffanger som lærere. Alligvel har resultaterne været saa gode, at arbeidet berøstet vil bli fortsat mere systematisk og med rigeligere understøttelse af staten. Selv det lille som har været gjort, har hjulpet til at løste deres tanker og sende dem i en bedre retning, og i det hele taget at udøve en forblende indflydelse.

Foretagendet er i omdrejningspunktet med andre foranstaltninger, som bestyreren Collins har udført, alle i retning af bedre og venligere behandling. „The lockstep“ og det tør klippede haar er nu afskaffet. De stridende dragter, som blev indførte som et middel mod flugt, naar fængslerne var mindre sikre og vel bevogtede, er nu ombyttede med nette graue uniformer, som gir fangerne et soldatermæssigt indtryk, og øvelser seldogtelse og aukendighed.

Saa danne forbedringer som disse er baade de klogeste og de mest menneskefjærlige. Saa længe velstand kan skabes af hvad engang kaldtes udslud, kan samfundet ikke ha raad til at bortkaste alle de kostelige menneskeliv, som er saa utrykkelige at slude veien til fængslet.

(Efter Youth's Comp ved S. H.)

Besjendtgjævelse.

Billingham, den 16de febr. '03.
Den 7de og 8de marts afholdes et samfundsmøde i Samfundets menighed, Samfundet, Weyh, post. O. J. Cebals folk.
Forhandlingsgenstand er:
Job 1, 29, referent post. Skattebet.
Fremtidige selskaber, referent post. R. H. Østervik.
Mødet begynder kl. 10 (onmiddag den 7de marts).

Betalt paa Herold.

Wesl. C. R. Pevet	5.00
E. W. Tideman	50
H. Steinhilgen	50
C. G. Selmer	1.00
J. H. Stabum	1.00
J. Sande	50
P. Stensland	1.00
H. W. Gamre	54
Mrs. V. E. James	40
J. Sæter	50
G. G. Hærdel	50
G. J. Oppedal	50
Jost Johnson	50
Gunn Haugland	1.00
T. J. Sagvold	50
Mrs. Pauline Morrison	53
Mrs. Mathilde Grovland	50
Mrs. Lem Sandem	50
E. H. Bevanon	2.00
Thrud Anderson	50
Pastor A. G. Cunnamen	1.00
Andrew Johnson	50
O. G. Dahl	1.00
Mrs. R. Sæter	50
	51.04

Seattle.

Samfundets lutherske Kirke af den norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Koenne, Lake Union Car.
Substjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

Iste Søndag i Maanedens: Engelsk Substjeneste om Formiddagen, og 2die Søndag Engelsk Substjeneste om Aftenen. Østerr alle Substjenester paa Kvæst.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning baade paa Norsk og Engelsk.

Ungdomsforsamling hver Fredag Aften kl. 8.

G. H. Stab, Pastor
1426 Minor Ave. Tel: Red 4053.

O. B. LIEN. H. B. SELVIG.

EIERE AF

LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apotekerbæret, Chemikaler og Toiletartikler.

Ole B. Lien har mange års Erfaring som Apoteker, er altid tilstede og man kan her trygt stole paa at han Recepter udfylder med Omhu og Nægtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH

1115 Tac Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. TROMMARD

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, PROP

Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WN

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Byskoler til
Parkland Indbyrdske Børnehjem, mærkes
at "Deoden" bør gives til "The
Parkland Lutheran Childrens'
Home," Parkland, Washington.

Mrs. T. Larsen.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 7236

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men den her sat sig som maal at være den bedste i sit slag. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et fristeligt grundlag og saaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemheder, naar det gjaelder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan høste nytte. Skolen har nu otte faste ansatte lærere, alle med store års erfaring. I de 10 aar skolen har varet, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har saaledes havt bedre anledning end nogen lignende anstalt paa Pacific kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske-amerikanske befolkning herude stiller til en skole, og hvorefter den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille disse krav.

... Skolens Kursus ...

Skolen tilbyder følgende forskellige kursus: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et kursus i haandarbejde, og et efterkursus for nykommere.

Quod det koster. Skolepenge, løst, logi, og bøger for ni maanedes beløber sig til omtrent \$150.00. Opstarten begynder den 4de Oktober. Seid efter katalog.

Adresse: R 3 Hong,
Parkland, Wash.

CARDS! CARDS!!

Your name written in white ink on 12 colored cards
for 5-2cent stamps. Write to

Instructor in penmanship.

Pacific Luth. Academy,
Parkland, Wash.

Lindahl

PhotoStudio

(ground floor)

Lucerne Bldg. 908 Tacoma Ave
Tel. Black 4862.

First Class Work at a
Medium Price.

Printing

All kinds, large or small

Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St. Tacoma Phone Main 482

Pacific Districts Presses

Bluffton J. Box 175 Redford Wis.

Donny S. Sullivan, Cal.

Wheeler, H. O. Fairhaven, Wash.

Christensen W. H. 123 State Street
Oakland Wis

Carlson, V. R. W.

1705-17 Ave., Oak Colliery, Ind.

Dale, J. O., Sitka, Wash.

Boys E. C. 2005 Lombard Ave, Everett, Wa
Gransberg O. 1603 Howard St.
San Francisco, Cal.

Ingors, D. 425 Oak 10th Street,
Phone: Scott 2125. Portland, Ore.

Hartshorn, E. Parkland, Wash.

Hellefson, O. E. Gearhart, Wash.

Holben, C. W., E. 612 Bishop Ave.,
Spokane, Wash.

Johansen, J. 294 3 Str. Fresno, Cal.

Karson, W. H. 2106 Abeline St.,
Oakland, Cal.

Kilfen, E. J. O. Hayward, Cal., Cor E
Ordel, O. J. 1016 Madison

Phone: Red 711 Bellingham, Wash.

Scherer, R. Ellettsville, Oregon.

Stub, J. H., 1635 Minor Ave. Seattle, Wa

Werner, E. H. 1005 So. 2 Str. Tacoma,
Wash.

Wattberg, C. Parkland, Wash.

Wrenson, J. H. Box 308
Newman, Cal.

Wendrud, G. W. 3446 18th Str.
San Francisco, Cal.

Zinnagl, G. W., Stanwood, Wash.

Fra Parkland og andre koster

Skoleinspektøren Martinus Trædal af Bay Center vil søge forsket hjem for at ta fat paa skoleet. Vi ønsker ham og hans gutter god lykke og velkommen til Parkland skoleet igjennem til næste skoleaar! Mr. Trædal tog "Herald" med sig. Just saa.

Washingtoner seirede her paa Parkland med fremiddagsprædiken af ledets prest om Guds naadige og vise styrelse i den borgerlige regering, idet han fremholdt den sandhed, at al styrke er af Gud, og misdebe og urettere pligter ligesoverfor staten og kirken. Paa eftermiddagen holdtes der menighedsmøde, hvor man bl. a. forsøgte at opvarme og tilskynde hjerter i nu endelig at gjøre sit bedste med hensyn til troskabet for menigheden her. Om aftenen holdtes der et fortællende foredrag om George Washington m. m. Ringet om dette foredrag paa et andet sted i dette blad.

Mrs. J. Lunde og Mrs. J. Stensrud har en tid været paa sygehuset. Den første rækker atter oppe saaridt, at hun laener mad for sin mand. Den anden er desuden endnu meget daarligere. Gud give en god bedring — efter sin velbehagelige vilje.

En dag i forrige uge mødte der paa barnehjemmets grund en flok af haandfaste, ruggestærke og godvillige lærer. Det var ikke de mange halv og hel forelskede som de denne gang vilde hvide paa, aa, nei, nu vilde de haandtages med stum og lag, som stod der rundt og saa i den haand for smaa og store. Det viste sig ogsaa, at disse folk havde haandteret lige ting engang før, saa det er sikkert nok, at dersom disse mand og deres lige en tid eearlig opentager denne tur til vort sjære barnehjem, saa vil der en nogle saa nok ikke alene bli en pragtig tamlaplads for de mange smaa, men ogsaa en fortællende arbejdsmaal til bedste for hjemmet, og naar Gud saa vil ogsaa haandens gjerning og ansigtets fæd, da vil net frugten haade ved og smage haade for hjemmets bedste og almeligvis endog de besjægende. Tilslut med arbeidet, Gud giver vellykkelsen!

Kaptein Johansen nye hus nærmer sig færdige skidt nu sin fuldbædelse.

Mr. Glaso har allerede påført det, og naar sneltermesteren, Gilman, har lagt den sidste hånd paa værket, saa er ogsaa bygningen færdig til familens indflytning. Mr. Glaso var det ogsaa som sammen med D. Storaasli opførte professor J. Kærsteds bolig til en erendfuld tilfredshed. De herrer Gilman og Storaasli er mænd, der er at lide paa som snedkere og husbyggere, og det samme gælder de herrer Glaso og Swanson som plastrere. De hører alle til Parkland menighed. Vi ønsker den tapre sjemands og nordmand, kaptein Johansen, tillykke med det nye hus. Johansens hjem er tæt ved foreningslinien nogle få kortere for Parkland station.

W. W. møder næste søndag hos Emma Johansen. Det vilde være ønskeligt om alle kunde møde op præcis kl. 8.

R. A. Hølsøen fra Fredston, Winn. erlagde prof. Qong et fint besøg. Mr. Hølsøen er ude paa løsten for et par dage om.

Pacific Lutheran's Musikorps og Orkester giver en koncert lørdag aften kl. 8 den 18de d. Programmet blir som altid godt. Skandinavisk musik er indbyrdet for anledningen. Udgangsbiljetten er 25 cts. Husk paa, at musikken trænger nye instrumenter, og at de fleste flere 25 cents der kommer ind, desto lettere blir det for skolen at tilfredsstille de unge musiklærende studenter med det som trænges.

R. Stensrud gjorde i forrige uge en foretællende til Boufsbo og er vel tilfreds med rejsens udfald. Mr. Stensrud glæder sig med os andre parklandinger over, at elendommene her rundt blir nu mere og mere efterspurgt, og som følge deraf ogsaa — kommer "by and by" til at blive i værdi.

Besøg, naar du vil, den skønne stad, Tacoma, og en af dens mange endnu skjønnere forstæder, Parkland, saa vil du maatte iagttage en bygning og uddannelses trævelse til høje og venstre langs hele linien og allerede forbi en lige til Spanaway Væde og endnu længere. Og dette er ingen flige ru fæ, som ofte lyder paa en ustand i velfærd, men en rolig og fædig fremadskriden — enten det nu regner eller skinner. Som selv og se, vi overbringer det alle.

Mrs. Dan Olson bode i sit hjem i Stanwood den 28de feb.

Mrs. Olson blev født den 28de sept. 1882 af forældrene Martin og Andrius Barjon, søn nu her ved Silverton, Oregon. Samme aar blev hun gift med pastor G. Jørgensen.

Den 18de juni 1897 konfirmeret af pastor Jørg; den 15de aug. 1900 og viet af pastor Jørg; den 28de feb. 1905 jordfæstet af pastor Tjernagel.

Hendes mand og deres lille 2 aar gamle søn Mikkel, staar grædende igjen. Gud give at de maa saa et saa frede ligt sygeleie, og med saa stor frimodighed se døden imøde og tilslut luffe sine sine igjen med de samme ord paa sine læber, som deres sjære hedengangne, blide ord nemlig: "Som Herre Jesus."

Menigheden ved Redmond har nu søret sin nye gravplads ryddet og indbegnet. Den ligger meget skjæret til og er nær færdig. Høvedet et vækret hvilested!

Pastor Stub af Seattle var onsdag aften forrige uge i Tacoma og holdt et foredrag om George Washington for pastor Sperat's ungdomsforening derhede — beretter Wash. Posten.

Ifølge meddelelse af samme blad er arbejdsstyret ved glasværket Renton bleven forøget med 30 mand. Værket har hidtil kun tilværet fæster, men heretter skal ogsaa andre glasvarer fæbrikeres.

Samtalemøde med lærerens holdtes i Genjete, Idaho, paa. Hølsøens stad, 13—14 feb. Røderne aabnedes tirsdag morgen med gudstjeneste, prædiken ved pastor D. W. Holden fra Spokane. Derefter indlevede pastor J. Blaklan fra Rockford, Wash., samtalen over temaet: "Den kristnes vidnepligt". Om aftenen og onsdag foremiddag holdtes konferens. Hovedgenstand for forhandlingerne var: "Vort forhold til udenforstaaende".

Onsdag efterm. holdtes møde i kirken foranstaltet af ungdomsforeningen. Pastor Holden talte over "The mistakes of youth", og pastor Blaklan var opfordret til at tale over ungdomsforeningens maal. Foreningen staar i begreb med at fæde et nyt orgel for kirken, og et offer for samme blev optaget.

Beiret var lidt fædt, men blankt og vent, og moderne dat nok saa vel besjægt.

3 marts holdtes møde i Spokane, paa. Holstens stad og ude ved Glend. D'Neer 8. var. paa. Blaklans stad, C. G. S.

Skriver. Idaho, feb. 17 '05

En menighedsmøde den 20de feb. besluttede Bland m. d. ved Storman, pastor. Dales stad, at optære et skolekole saa snart de kan. Lomt, som ligger høvedigt indtil Ellena, har været færet. En komite til at fæde penge fæbriberet til dette siemens nedfætted, og \$195 00 blev indfæbriberet ved dette møde. En bygningkomite bestaaende af de herrer L. D. Smith, E. C. Anderson og Ole Balken nedfætted.

Det er at haabe, at ogsaa denne menighed snart vil fæde en fuldstændig menighedsfæde igang, hvor hærnene kan blive oplærte i de verdslige og religiøse fæde og blive spæret for en hel del af den friske til gudsfæde, som møder dem paa public-fæderne.

Tacoma smelter er, efter fæde, fægt til "American Smelting and Refining Co." Rjæbestummen er udefædt. Denne smelter produferede forrige fæfælar guld, sølv, kobber og Wyl til en værdi af over 10 millioner dollars. Man frygter i Tacoma for, at hvis træffen er kommet i besiddelse af denne for byen saa vigtige næringstilfæde, at den muligens af spekulative grunde vil bli neblagt. Vi haaber dog, at saa ikke vil bli tilfæde.

(Wash. Posten.)

Det er vært, at der i en saa trivlig og foretagfæm by som Seattle, skal være saa mange mennesker, som enten ikke fænder til eller ikke dryr sig et gran om det syvende bud.

Getalt til Parkland lutherske barnehjem.

Krist Stensland, Nehmand, Wash.	1.00
Mrs. P. J. Nejs Florence, Wash. 1 par Strømper og	1.50
tole Prairie Indefæring.	
Et Sæde, Wina	10.00
Mrs. Emma Helle, Tacoma, Wina.	1.00
Mrs. Kapperdal og Mrs. Drotten 1 par strømper, 5 parde fæmel og 1 lomt mæpplæde, Mrs. S. Fæbænsen	1.00
	14.50

End fæde aldrig de medfæde hærter mangle haade eller de gæmelde haader bli tomme for Jesu fægt!

Mrs. T. Barjon, fæfæret.